

Ploeg in de kijker

PLOEG IN DE KIJKER W 818 Bevo Roeselare

Aan het woord : huidig voorzitter Geert Sintobin.

Bevo Roeselare werd gesticht in het jaar 1969. Daar veel jonge mensen in die tijd op zondagvoormiddag, volledig recreatief, de volleybalsport kwamen beoefenen op de koer van het Parochiaal Centrum in Beveren, werd er beslist om met een herenploeg in competitie uit te komen.

De eerste kiemen voor het damesvolleybal in Roeselare ontstonden pas eind de jaren '70 bij de KWB. Oud-spelers van Bevo heren kregen bij die organisatie de kans om hun geliefde sport verder te beoefenen. Eenmaal per week werd er getraind om dan in het weekend een vriendschappelijke wedstrijd te spelen. Iedereen was er welkom, ook al moest je nog het spelletje leren. Nu en dan kwam er ook een sportieve dame mee.

De link damesvolleybal-Bevo ontstond enkele jaren later toen er naar de KWB-trainingen ook dochters meekwamen. Die jonge springers leerden snel, vonden het leuk en brachten ook vriendinnen mee. De overbevolking noopte tot actie en Bevo engageerde zich om de meisjes afzonderlijke training te geven. Seizoen 83-84 werd het startjaar, nog niet direct in competitie, wel een trainingsjaar met nu en dan een vriendenwedstrijd. De resultaten vielen mee, er werd dan ook besloten om het volgende seizoen 84-85 aan te treden in de provinciale competitie.

Dit seizoen 84-85 is inmiddels één van de markantste in de Bevo-geschiedenis : het was immers niet alleen de officiële start van het damesvolleybal in competitieverband, maar de heren haalden dat seizoen ook de titel binnen in eerste provinciale waardoor ze in de landelijke reeksen konden aantreden. Het was voor de heren het begin van een razendsnelle klim naar boven, met tal van promoties. Het seizoen 88-89 werd afgesloten met de kampioentitel in 1^e landelijke (met trainer Vic Ernon) waardoor Bevo het seizoen nadien mocht aantreden in eredivisie.

Menig Roeselarenaar herinnert zich uit die tijd nog de geladen stadsderby's tussen Bevo en Knack Roeselare. Daar deze laatste toen nog in het Strohof speelde, waren beider thuisbasisen zelfs maar een kilometertje van elkaar verwijderd. Bevo Roeselare speelde toen met ervaren Belgische rotten als Dirk Devlieger en Geert Lefevere, maar ook met buitenlandse spelers zoals de Braziliaanse setter Negrelli en de Noor Krogsetter.

Foto : helemaal rechts : Jan Cardoen.

De jaren in eredivisie waren financieel echter bijzonder moeilijk en het avontuur bleef niet duren. Bevo moest noodgedwongen stoppen met haar eerste ploeg en startte opnieuw in de laagste

provinciale reeks. Er was immers door de jaren heen een zeer sterke jeugdwerking gegroeid en men wou het voortbestaan van de club niet hypotikeren.

De weloverwogen keuze voor de eigen jeugd leidde trouwens al snel weer tot nieuwe successen. Zo was het seizoen 1995-96 een "grand cru". De dames die pas gepromoveerd waren uit 1ste provinciale slaagden er zowaar in kampioen te spelen in 2de divisie met promotie naar 1ste divisie als gevolg. De pas gestarte damesploeg in 3de provinciale haalde meteen een derde plaats en dwong promotie naar 2de provinciale af in de eindronden. Ook de herenploeg in 2de provinciale haalde met bravoure de titel binnen.

Op bestuurlijk vlak was de periode 95-96 echter ook een heel woelige periode. Voorzitter Roeland Rapol nam ontslag. Het aantal mannelijke jeugdspelers nam jaar na jaar af en de talentvolste rekruten zetten geregeld de overstap naar het bij de jeugd succesvollere Knack. Het bestuur vond het dan ook niet opportuun in concurrentie te gaan met buur Knack (voor wat jeugd betreft) en ging dan ook praten over de overname van de ganse herenafdeling. Vanaf het volgende seizoen werd Bevo dan ook exclusief een damesvolleybalclub.

De afgelopen decennia scoorde Bevo heel wat sportieve successen met haar seniorenploegen, maar meer nog is Bevo trots op wat ze jaarlijks met de jeugd bereikt. Bevo is op vlak van jeugdwerking één van de meest toonaangevende clubs in West-Vlaanderen. De club staat tot ver buiten de stadsgrenzen bekend als een kweekvijver voor talent, en bracht al heel wat speelsters voort die het tot in eredivisie schopten.

De club beschouwt het dan ook als een mooie erkenning dat ze in oktober 2010 van de Vlaamse volleybalbond het label "gouden jeugdclub 2010" kreeg.

Sinds de periode met de herenploeg in ereklasse is het trouwens een zeer bewuste keuze van het bestuur om de eigen jeugd centraal te stellen. De seniorenploegen zijn er om de meest talentrijke meisjes de kans te geven om na de jeugdcategoryën nog hun favoriete sport te beoefenen, en het is geenszins zo dat er voornamelijk of uitsluitend aan jeugdwerking gedaan wordt om de seniorenploegen van speelsters te voorzien. De club stelt voor haar seniorenploegen dan ook geen specifieke ambities voorop in de zin van : "we willen in die of die reeks spelen". Met zoveel mogelijk eigen jeugd zo hoog mogelijk spelen : verder reiken de ambities van de seniorenploegen niet. In het seizoen 2009-2010 werd trouwens ook heel wat energie gestopt in de vernieuwing van de missie en de visie van de club. Bovenstaande elementen staan er in verwerkt, net als de duidelijke wil om naar de jeugd toe zowel een sportieve als een maatschappelijke verantwoordelijkheid op te nemen. Tot de leeftijd van de scholieren kan iedereen dan ook bij Bevo terecht, los van gestalte of talent. Genieten van het spelletje en jezelf inzetten zijn de enige voorwaarden. In functie van het aanwezige talent wordt elk seizoen de keuze gemaakt met hoeveel ploegen wordt ingeschreven in de provinciale of de regionale competitie.

Bevo telt een vijftienkoppig bestuur, waarvan verscheidene leden er al bij zijn van in de beginjaren (soms als speler van het eerste uur). Het bestuur is onderverdeeld in verschillende cellen, die volgens de noodwendigheden bijeenkomen : een jeugdcel, een sportieve cel die de seniorenploegen opvolgt, een financiële cel, een cel nevenactiviteiten en een cel PR-website. Op die manier hoeft de voltallige bestuursploeg maar één keer per maand bijeen te komen. Sinds enkele jaren wordt ook sterk ingezet op verjonging, al voelt de club ook dat de bereidheid om een volledig engagement op te

nemen in het verenigingsleven jaar na jaar afneemt. De ouders van de jeugdspelsters zijn uiteraard de logische groep om nieuwe bestuursleden te rekruteren, maar in een tijd waarin vrijwel alle ouderkoppels met twee gaan werken en de kinderen tal van nevenactiviteiten ontwikkelen is het zeker niet evident mensen te overtuigen een groot deel van hun vrije tijd af te staan ten voordele van anderen. De club zit deze evolutie toch als een mogelijke bedreiging naar de toekomst. Het is aan de overheid en de bonden om waar mogelijk het werk binnen de perken te houden.

Naar het vorige seizoen kijken ze met grote tevredenheid terug. Bij de senioren werden alle doelstellingen gehaald en Bevo B overtrof alle verwachtingen met een derde plaats in de competitie en bovendien bekerwinst en winst in de supercup. Bij de jeugd werden ze opnieuw gouden jeugdclub (die onderscheiding doet hen meer plezier dan een titel of een beker...), haalden ze één titel met de kadetten regionaal en speelden ze de bekerfinale bij de scholieren. Bij de scholieren provinciaal werden ze vice-kampioen met evenveel punten als Oostende en bij de kadetten provinciaal haalden ze een derde plaats : dat laat het beste verhoppen op de toekomst.

Naar het nieuwe seizoen toe zal Greet Cardoen haar vader opvolgen als jeugdcoördinator. Jan blijft nog in het bestuur en de jeugdcel maar geeft dus de eindverantwoordelijkheid door : voor de club een bijzonder moment, want Jan is toch wel een echt volleybalmonument onder wiens impuls de jeugdwerking van Bevo steeds is gegroeid en inmiddels al tot heel wat successen leidde.

Foto : Greet Cardoen, de nieuwe jeugdcoördinator samen met haar vader Jan Cardoen, de ex-jeugdcoördinator.

“Bij de senioren treden alle vier onze ploegen in dezelfde reeks als het huidige seizoen aan : Francky Dewulf (trainer Bevo A) verlaat de club en wordt opgevolgd door de trainer van Bevo B Peter Devos. Bij Bevo B komt Kevin Vanderschommen aan het roer. Bij Bevo C en D blijven respectievelijk Dieter Wayaert en Greet Arteel aan als trainer/trainster.

Bij de senioren zit er op speelveld heel wat verschuivingen : het successeizoen van Bevo B heeft ook een keerzijde - van onze bijzonder getalenteerde scholierenlichting zijn er vier spelers die het hof werden gemaakt door ploegen die hoger spelen dan ons eigen fanionteam. Samen met nog enkele spelers die daardoor de club verlaten, stoppers en een zwangerschap betekende dit heel wat gepuzzel. We schuiven zoals elk jaar ook enkele spelers door naar een hoger spelende ploeg. Mede door enkele transfers slaagden we er zo weer in om vier ploegen aan de startlijn te brengen die minstens het behoud zouden moeten kunnen verzekeren. Voor onze divisieploeg en vierdeprovincialer ligt de lat hoger : zij moeten respectievelijk top 5 en een plaats in de middenmoot ambiëren.”

(Marina Vanclooster)